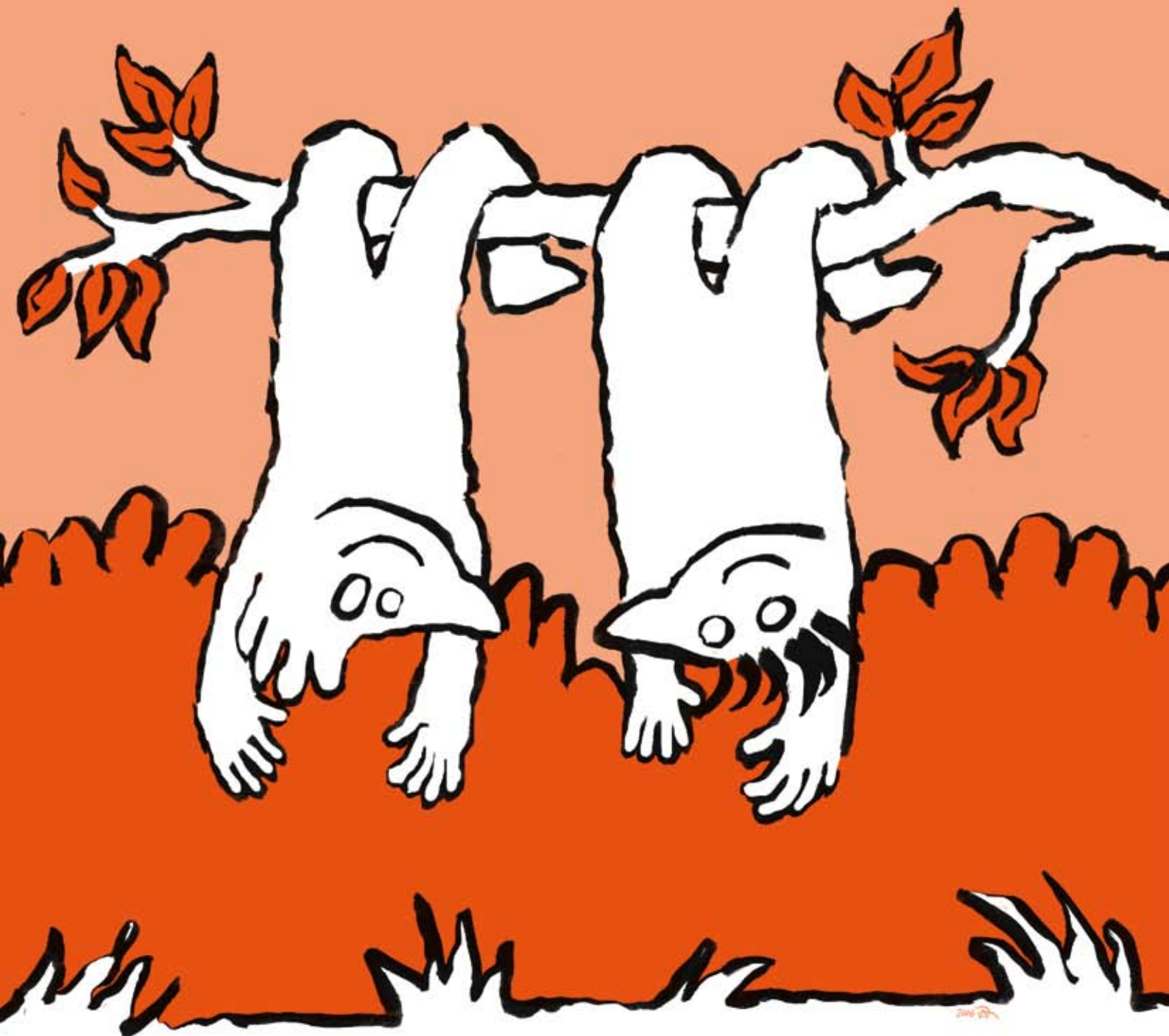

Konfliktusok a közösségben

DIÁKMELLÉKLET

D1

Tornai József: Ki tud tovább lefelé lógni?

Kora tavasz köszöntött ránk meleg esővel, s mi a kunyhót üresen találtuk. Biztosra vettük: a csósz nem keveredik arra a rossz időben.

Egy ideig az alacsony, kemény fekvőhelyen üldögéltünk, magyaráztunk egymásnak: Vili, Dong, Árpi meg én. Ki-kinéztem az ajtón, de az eső hosszú szálai csak nem akartak elszakadni a vadvíz fölött. Hirtelen a kunyhó tetőfáin akadt meg a szemem. Elég vastag, jól összeácsolt akácfák voltak.

Megkapaszzkodtam az egyik vízszintes tartófában, fölhúztam magam, majd lábbal megakaszzkodva, fejfelé lógtam.

– Számoljátok. Kíváncsi vagyok, ki tud tovább így lógni.

Már nem emlékszem, hányig lógtam. De egy se bírta addig, mint én. Dong erősködött ugyan, hogy ő az első, csak neki lassabban számoltunk. Lehurrogtuk. De a vita csak nem akart abbamaradni.

Elállt az eső, már oda se figyelve hazafelé indultunk. Dong rettentő makacs gyerek volt. Újra és újra elmondta, hogy igazságtalannak tartja az én győzelmemet, mert ő biztosan tovább volt fenn a fán.

– Ha óra lett volna nálunk, én volnék az első.

Elvörösödtem erre a kijelentésre.

– Szerinted csaltam?

– Ha nem csalsz, én nyertem volna.

Szikrát vetett a szemem. Szemben álltunk a vizes, sáros szántáson, a többiek kicsit tancstalanul kétoldalt.

– Mondd még egyszer!

Dong keményen, összeszorított szájjal a szemembe nézett.

– Ez az igazság. Csaltál.

– Nem csaltam! Vili is, Árpi is láthatta, hogy én tovább bírtam! – üvöltöttem, és már ugrottam is neki. Letepertem a földre, és ütöttem, dögönyöztem. – Addig innen nem kelsz föl, míg vissza nem vonod ezt a hülyeséget.

– Nem vonom vissza!

Kegyetlen dulakodás kezdődött a vizes barázdákon. Pillanatok alatt sáros lett a kezünk, ruhánk, arcunk. Dong szívós, erős fiú volt, de kisebb termetű nálam. Ráadásul az én dühöm nem ismert határt. Újra és újra megforgattam, és odavágtam a puha talajhoz. Dong már levegő után kapkodott. Leszorítottam a mellkasát.

– Vond vissza! Nincs igazad.

– Igazam van. Nem vonom vissza.

Még veszettebbül ráncigáltam, forgattam és szorítottam. Végül rátelepedtem. Éreztem: kifogyott belőle az erő.

– Te is tudod, hogy nem csaltam. Ismerd el!

Mind a kettőnkről ömlött a verejték. Végül elengedtem. Fölálltunk. Vili és Árpi közelebb lépett. Vili Dong szemét kereste.

– Nem hagytalak volna egyedül, ha neked van igazad. Fogjatok kezet!

Dong rám nézett Én vissza rá. Hirtelen nyugodt lettem. Nyújtotta a kezét, megszorítottam. A szívem szörnyű erősen vert. Gondolom, az övé is. Csak akkor értettük meg, hogy majdnem eljátszottuk egymás barátságát. Tántorogva elindultunk. Szomorúan lépegettünk egymás nyomába a hideg, puha, kora tavaszi barázdában.

Tornai József: Ki tud tovább lefelé lógni?

(Részben szótagolt változat)

Kora tavasz kö-szön-tött ránk meleg esővel, s mi a kunyhót üresen találtuk. Biztosra vet-tük: a csősz nem ke-ve-re-dik arra a rossz időben.

Egy ideig az alacsony, kemény fek-vő-he-lyen ül-dő-gél-tünk, ma-gya-ráz-tunk egy-másnak: Vili, Dong, Árpi meg én. Ki-kinéztem az ajtón, de az eső hosszú szálai csak nem akartak elszakadni a vadvíz fölött. Hirtelen a kunyhó tetőfáin akadt meg a szemem. Elég vastag, jól ősz-sze-á-csolt akácfák voltak.

Meg-ka-pasz-kod-tam az egyik víz-szin-tes tar-tó-fá-ban, föl húztam magam, majd láb-bal meg-a-kasz-kod-va, fejjel lefelé lógtam.

– Számoljátok. Kíváncsi vagyok, ki tud tovább így lógni.

Már nem emlékszem, hányig lógtam. De egy se bírta addig, mint én. Dong e-rős-kö-dött ugyan, hogy ő az első, csak neki lassabban számoltunk. Le-hur-rog-tuk. De a vita csak nem akart ab-ba-ma-rad-ni.

Elállt az eső, már oda se figyelve hazafelé indultunk. Dong rettentő makacs gyerek volt. Újra és újra elmondta, hogy i-gaz-ság-ta-lan-nak tartja az én győ-zel-me-met, mert ő biztosan tovább volt fönn a fán.

– Ha óra lett volna nálunk, én volnék az első.

El-vö-rö-söd-tem erre a ki-je-len-tés-re.

– Szerinted csaltam?

– Ha nem csalsz, én nyertem volna.

Szikrát vetett a szemem. Szemben álltunk a vizes, sáros szántáson, a többiek kicsit ta-nács-ta-la-nul kétoldalt.

– Mondd még egyszer!

Dong keményen, ősz-sze-szo-rí-tott szájjal a szemembe nézett.

– Ez az igazság. Csaltál.

– Nem csaltam! Vili is, Árpi is láthatta, hogy én tovább bírtam! – ü-völ-töt-tem, és már ugrottam is neki. Le-te-per-tem a földre, és ütöttem, dö-gö-nyöz-tem. – Addig innen nem kelsz föl, míg vissza nem vonod ezt a hülyeséget.

– Nem vonom vissza!

Kegyetlen dulakodás kezdődött a vizes ba-ráz-dá-kon. Pil-la-na-tok alatt sáros lett a kezünk, ruhánk, arcunk. Dong szívós, erős fiú volt, de kisebb termetű nálam. Ráadásul az én dühöm nem ismert határt. Újra és újra meg-for-gat-tam, és odavágtam a puha talajhoz. Dong már levegő után kapkodott. Le-szo-rí-tot-tam a mellkasát.

– Vond vissza! Nincs igazad.

– Igazam van. Nem vonom vissza.

Még ve-szet-teb-bül rán-ci-gál-tam, forgattam és szorítottam. Végül rá-te-le-ped-tem. Éreztem: kifogyott belőle az erő.

– Te is tudod, hogy nem csaltam. Ismerd el!

Mind a kettőnkről ömlött a verejték. Végül elengedtem. Fölálltunk. Vili és Árpi köze-lebb lépett. Vili Dong szemét kereste.

– Nem hagytalak volna egyedül, ha neked van igazad. Fogjátok kezét!

Dong rám nézett Én vissza rá. Hirtelen nyugodt lettem. Nyújtotta a kezét, megszorítottam. A szívem szörnyű erősen vert. Gondolom, az övé is. Csak akkor értettük meg, hogy majdnem eljátszottuk egymás barát-ságát. Tán-to-rog-va el-in-dul-tunk. Szomorúan lé-pe-get-tünk egymás nyomába a hideg, puha, kora tavaszi ba-ráz-dá-ban.

D2**Feladatok, kérdések**

Előbb beszéljétek meg, majd válaszoljatok a kérdésekre!

1. Hol játszódik a történet?
2. Milyen évszak volt?
3. Írd le a szereplők nevét!
4. Mivel ütötték agyon az időt a fiúk?

Egyeztetsetek a másik párossal, beszéljétek meg, ha valami nem egyértelmű!

Most ismét előbb beszéljétek meg, majd válaszoljatok a kérdésekre!

5. Miért kezdtek el veszekedni?
6. Mikor robbant ki a verekedés?
7. Ki segített a békülésben?
8. Szerinted melyik igaz? Írd le azt a mondatot!

A fiú csalt.

Dong azt gondolta, hogy a fiú csalt.

Dong mérges volt, mert nem ő nyert.

Nem lehet tudni, kinek van igaza.

Egyeztetsetek a másik párossal, beszéljétek meg, ha valami nem egyértelmű!

D3**Két vélemény**

A) A főszereplőnek igaza volt, hogy megverte azt, aki hazugnak nevezte őt.

B) A főszereplőnek igaza volt, de verekedni akkor sem lehet.

• _____
A

• _____
B